

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Водоросли. Справочник. 1989. Под ред. С. П. Вассера С.П. Киев: Наук. думка, 1989. 608 с.
2. Герасимюк В. П. Мікроскопічні водорості водойм Кінбурнської піщаної коси (НПП “Білобережжя Святослава“, Україна). Альгологія. 2022. 32(1): 20-34. <https://doi.org/10.15407/alg32.01.020>.
3. Никонова С. Е. Цисты динофитовых водорослей Одесского и Тендровского регионов северо-западной части Черного моря. Наук. зап. Терноп. нац. пед. унів. 2010. Сер. Біологія 44(3): 190-192.
4. Снигирева А. А., Ковалева Г. В. Диатомовые водоросли песчаных кос северо-западной части Черного моря. Альгологія. 2015. 25(2): 148-174.
5. Теренько Г. В., Ткаченко Ф. П., Герасимюк В. П. Фітопланктон прибережного комплексу водойм національного природного парку “Білобережжя Святослава“ (Україна). Гідробіол. журн. 2022. 58(2): 45-57.

КРИТИЧНА РОЛЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ У СТВОРЕННІ СТАЛОГО МАЙБУТНЬОГО

Гераськова Д.В., студент

Трохименко Г.Г., д.т.н., проф.

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

Вперше в історії люди є всепроникною та домінуючою силою, яка впливає на здоров'я та благополуччя землі та її мешканців. Ми є першим поколінням, здатним визначити придатність планети для життя людей та інших видів. Зміна у світогляді, необхідна для досягнення бачення людей реальних проблем навколишнього середовища та екології, оскільки більшість вважають їх не значними та взагалі не вважають що вони торкають їх. Це мають бути постійні, довгострокові зусилля з трансформації освіти на всіх рівнях. Незважаючи на зусилля багатьох осіб і груп у системі офіційної освіти, освіта для справедливого та сталого світу не є пріоритетним завданням. Дійсно, саме

люди, які вийшли з найкращих коледжів і університетів світу, ведуть нас нинішнім нездоровим, несправедливим і нежиттєздатним шляхом. Те ж саме стосується освіти практично кожної інтелектуальної дисципліни та професії. Найбільшим доказом необхідності трансформації освіти є стан світу та величезні зусилля, які докладають тисячі неурядових організацій (НУО) і шкіл у сфері екологічної освіти та екологічної освіти, щоб «виправити» традиційну освітню систему.

Екологічна освіта – вид освітньої діяльності, що виник у західних країнах у 1960-1970-х роках. Вона виступає за те, щоб приділяти увагу природі та навколишньому середовищу, починаючи з навчання молоді, і підвищувати екологічну грамотність та екологічну свідомість освічених через практичну діяльність [1]. Екологічна освіта розвивається на тлі управління західними країнами екологічною кризою, і її зростання було тісно пов'язане з серйозними проблемами забруднення навколишнього середовища, з якими зіткнулися західні країни у 20 столітті. Під тиском дедалі гострішої екологічної кризи екологічна освіта поступово стає ключовим змістом освіти в західних країнах [2]. Екологічна освіта стала ефективним засобом пробудження громадської екологічної свідомості та стимулювання громадського захисту довкілля [3]. На даний момент не існує загальновизнаного академічного визначення екологічної освіти. Окрім навчання людей захищати ядро природного екологічного середовища, від якого залежать люди, це також включає розширення підтримки стабільного органічного соціального середовища [4]. Його зміст включає багато предметів, таких як педагогіка, екологія, соціологія, естетика навколишнього середовища, філософія навколишнього середовища та екологічна етика, з сильною комплексністю предметів, актуальністю проблем і практичністю роботи.

Метою екологічної освіти є покращення розуміння та адаптації учнів як до природного, так і до соціального середовища. На початку свого розвитку екологічна освіта надає великого значення збагаченню конотації «довкілля». Ми повинні зосередитися не тільки на природному середовищі, а й на

соціальному середовищі. Навколишнє середовище означає не лише об'єктивні речі навколо людей, але також стосується різноманітних відносин, які відіграють певну роль у виробництві та житті людини. Хоча такі відносини невидимі та нематеріальні, вони відіграють незначну роль у виживанні та розвитку людини.

Екологічна освіта, на додаток до шкільної екологічної освіти, позашкільний екологічний досвід, також є незамінною частиною. У порівнянні зі шкільною екологічною освітою, яка в основному зосереджена на викладанні екологічних знань, екологічний досвід поза університетським середовищем зосереджується на практиці знань. У Канаді деякі початкові та середні школи використовують центри захисту навколишнього середовища за межами шкіл як важливий фронт для екологічної освіти, впроваджують екологічну освіту поза школами в поєднанні з навчанням у школі, використовують практику на відкритому повітрі, щоб допомогти учням зрозуміти взаємозв'язок між людиною та природою, і практикувати поняття, вивчені на уроці. Для студента те, що вивчається в класі, є безжиттєвим, сухим аргументом, якщо його не фільтрувати через практичний досвід. І коли знання, отримані на уроці, поєднуються з живим досвідом, не зрозумілі знання відразу стають яскравими, а розум учнів наповнюється життєвими силами.

Завдяки досвіду поза межами університету щоденний досвід розширює своє значення, оскільки він пов'язаний із отриманими знаннями, а вивчені речі стають яскравими та відчутними, оскільки вони безпосередньо залучені в поточну діяльність. Життєвість практики необхідна для пошуку нових знань і нового досвіду. Тому ентузіазм учнів значно підвищиться, а потім і жага до знань на уроці значно підвищиться, а також бажання активно здобувати нові знання.

Студенти – надія країни, майбутнє нації, головна сила майбутнього суспільного розвитку країни. Хороша історична освіта полягає у коригуванні поведінки студентів навчальних закладів, щоб досягти мети високої соціальної ідентичності студентів коледжу. Екологічна освіта в школах відіграє

вирішальну роль, допомагаючи учням сформувавши правильні точки зору. Освіта, як важливий вид діяльності людського суспільства і основний компонент людської культури, нерозривно пов'язана з навколишнім середовищем [5].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Камбо Б., Селвін Н. Використання підходів партисипативного дизайну в освітніх дослідженнях. Міжнародний журнал досліджень і методів в освіті. 2022; 45(1):60–72, DOI: 10.1080/1743727X.2021.1902981.

2. Мухамедов Г. І., Ходжамкулов Ю. Н., Шофкоров А. М., Махмудов К. С. Кластер педагогічної освіти: зміст і форма. Теоретична та прикладна наука. 2020 рік, 81(01):250–257. DOI: 10.15863/TAS.2020.01.81.46.

3. Лай С. С. Дослідження екологічних результатів навчання п'ятикласників у Тайбеї. Міжнародний журнал досліджень в галузі освіти і науки. 2018, 4(1):252–262. DOI: 10.21890/IJRES.383171.

4. Паркес М. В., Поланд Б., Еллісон С. та ін. Підготовка до майбутнього громадського здоров'я: екологічні детермінанти здоров'я та заклик до еко-соціального підходу до освіти в галузі громадського здоров'я. Канадський журнал громадського здоров'я. 2020; 111(1):60–64. DOI: 10.17269/s41997-019-00263-8.

5. Таброні І., Ірпані А., Ахмадія Д. Впровадження та посилення руху за грамотність у початковій школі в умовах пандемії COVID-19. Полікультурна освіта. 2022; 8(01):15–31.

ВПЛИВ ЗМІН КЛІМАТУ НА БІОРІЗНОМАНІТТЯ АГРОЦЕНОЗІВ

Глущенко Л.А., кандидат біологічних наук,

Шевченко Т.Л., кандидат сільськогосподарських наук

Дослідна станція лікарських рослин Інституту агроекології і природокористування НААН